

7185 2den Beh. af Forstl. t. Beslutn. ang. de til Finantsudv. afg. Andragender. 7186

Udvalget ganske skal henstille til den høitagtede Ministers nærmere Overveelse. — Indstillingen under Nr. 6 af hele Udvalget vedrører et Andragende fra 14 ved Telegrafvæsenet ansatte Bestillingsmænd om at erholde en Del af den dem ved Lønningsloven af 2den Juli 1870 tilkæntte Lønningsforhøielse udbetalt; Lønningsloven af 2den Juli 1870 for Telegrafvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd indeholder den Bestemmelse, at den skal træde i Kraft senest 1ste Oktober samme Aar. Den høitagtede Finantsminister havde i Genhold hertil truffet den Bestemmelse, at Loven, der for flere af Telegrafvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd indeholdt en Lønningsforhøielse, skulde træde i Kraft allerede den 1ste September 1870, men Tilfjendegivelsen til Bedkommende herom, der blev givet dem i Slutningen af August Maaned samme Aar, tilføiede, at denne Lønningsforhøielse dog ikke vilde indtræde, inden de Paagældende havde berigtiget de Kautioner, som man affordrede dem til Sikkerhed for de Oppebørseler, de havde i deres Stilling i Telegrafvæsenets Tjeneste. Til at tilveiebringe disse Kautioner blev der af Ministeren indrømmet de Paagældende en Frist til den 1ste Januar 1871, og denne Frist blev senere noget forlænget. Dem, der inden denne Frist skaffede Kautionen tilveie, har Ministeren senere udbetalt den ved Loven fastsatte Lønningsforbedring fra 1ste September 1870 at regne; men Andragerne her saae sig ikke i Stand til inden den fastsatte Frist at skaffe disse Kautioner og have først senere kunnet bringe dem tilveie. Paa Grund heraf har Ministeren ikke troet at kunne lade Lønningsforbedringerne indtræde for disses Bedkommende allerede fra 1ste September 1870 at regne, men har kun tillagt dem Lønningsforbedringen fra det Tidspunkt, da de havde berigtiget deres Kautioner. Udvalget har nu fundet, at man ligeoverfor disse Mænd gjerne kunde stille sig noget liberalere, og da de dog, om end ikke inden den af Ministeren fastsatte Frist, havde berigtiget deres Kautioner, finder

Udvalget, at Billighed taler for, at man lader dette virke tilbage til Fordel for dem, og at man lader dem saae den dem tilkæntte Lønningsforbedring fra samme Tid, som deres Kolleger ved Telegrafvæsenet havde modtaget den. Den hele Udgift er ikke betydelig; den vil under Forudsætning af, at Lønningsforbedringen tilstaaes dem fra 1ste September, 1870 at regne, kun andrage 486 Rd. 8 Sk. og lige overfor disse ikke høit Lønnede Mænd har Udvalget troet at kunne anbefale denne mindre betydelige Udgift. — Under Nr. 7 har Udvalget tilladt sig, at foreslaa Thinget paa Ny at henvise Møller Barkentins Andragende til Finantsministeren; jeg siger: paa Ny at henvise det; thi et lignende Andragende forelaa isjor, og jeg tillod mig den Gang, at anbefale den høitærede Minister at tage Hensyn til Andragendet; men dette blev den Gang dog ikke henvist til Ministeren af det høie Thing. Det vil nærmere ses af Betænkningen under Nr. 26, at denne Mand mener at have lidt en Uret derved, at den danske Lovgivning angaaende Mølleneringen med et saa kort Barsel blev indført i Aaret 1866 i de ikke afstaaede Dele af Hertugdømmet Slesvig. Det fremhæves, at de Møllere, der boede i de til Nordflæsbyg hørende, i Kongeriget Danmark indkorporerede Distrikter, havde et billigt Krav paa at faae i det Mindste en lige saa lang Frist til at ordne sig, som Møllerne i Kongeriget havde faaet ved Loven af 14de April 1852, men at dette saa langt fra har været Tilfældet, at den Frist, med hvilken den danske Lovgivning blev indført i de flæsvigiske Distrikter, kun var 1 Aar, medens Møllerne i Danmark fik 10 Aar. Som Følge heraf har Andrageren som Møllerne i det Hele taget i Nordflæsbyg lidt under et stærkt Tryk af Konkurrence, som han ikke selv har forskyldt; og som, efter hans For- mening, maa anbefale ham til en eller anden Erstatning. Det er nu vel forekommet Udvalget, at Hensynet til den hurtige Indførelse af den danske Lovgivning ikke kunde være en